

Đziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 7 września 1883.

145.

Rozporządzenie Ministrów spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa z dnia 3 września 1883,

tyczące się Porządku targowego dla głównego wiedeńskiego targowiska na bydło w St. Marx.

Artykuł I.

Na zasadzie §fu 9go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35), wydają Ministrowie spraw wewnętrznych, handlu i rolnictwa Porządek targowy dla wiedeńskiego głównego targowiska na bydło w St. Marx, do niniejszego rozporządzenia załączony.

Artykuł II.

We względzie przeznaczenia instytutu pieniężnego do założenia wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa a oraz załatwiania jej czynności, jakoteż we względzie wymiaru należytości od sprzedaży, dyskonta, odsetek i dodatku za zawiadowstwo (§§. 75, 83 i 96 Porządku targowego), wydana będzie decyzja na zasadzie pertraktacyji ofertowej, przewidzionej celem przeznaczenia owego instytutu pieniężnego.

Artykuł III.

Po założeniu wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa i zamianowaniu przesyłnych agentów targowych, podany będzie do wiadomości termin, od którego ten Porządek targowy stanie się obowiązującym na wszystkich targowiskach wiedeńskiego targowiska głównego, z następującymi postanowieniami przejściowemi:

§. 1.

Do sprzedaży, które strony same przywiodły do skutku, stósowane będą postanowienia §fu 14go Porządku targowego, tyczące się składania i wypłacania ceny kupna, jakoteż zakupów poczynionych na podstawie kredytu otwartego w wiedeńskiej kasie bydła i mięsa, odnośne postanowienia rozdziału VII tylko wtedy, gdy nabywcy i sprzedawcy na to się zgodzą.

§. 2.

Należytość targowa, gdy zgoda taka nie przyjdzie do skutku, pobierać będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa jak od przedmiotów targowych nie sprzedanych.

§. 3.

Ceny sprzedanych przedmiotów targowych, które nie były ważone, o ile niema kart umownych lub uwiodomień o sprzedaży, dochodzone będą według polecen, które w tej mierze wyda komisariat targowy.

Artykuł IV.

Termin, od którego powyższe postanowienia przejściowe przestaną obowiązywać na osobnych targowiskach głównego targowiska bydła, oznaczony będzie osobnym rozporządzeniem.

Taaffe r. w.**Pino r. w.****Falkenhayn r. w.***Załączka.***Porządek targowy**

dla

wiedeńskiego głównego targowiska bydła w St. Marx.

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§. 1.

Gmina sprawuje na targowisku głównem, stósownie do istniejących ustaw, policyą zdrowia i targową, w szczególności zaś nadzoruje zachowywanie postanowień Porządku targowego i jako właścicielka głównego targowiska bydła pobiera ustanowione należtości targowe (§. 17).

§. 2.

Wiedeńska targowisko główne w St. Marx jest jedynem targowiskiem do sprzedaży rogacizny, cieląt, owiec i świń, przeznaczonych na rzeź dla miasta Wiednia i następujących gmin w okolicy Wiednia: Sechshaus, Fünfhaus, Gaudenzdorf, Górnego i Dolnego Meidling, Rudolfsheim, Baumgarten, Breitensee, Hacking, Altmannsdorf, Hetzendorf, Hietzing, Hütteldorf, Lainz, Penzing, Speising, Górnego i Dolnego St. Veit, Hernals, Neulerchenfeld, Ottakring, Pötzleinsdorf, Gersthof, Salmannsdorf, Neustift am Walde, Górnego i Dolnego Sievering, Währing, Weinhaus, Dornbach, Neuwaldegg, Górnego i Dolnego Döbling, Grinzing, Heiligenstadt, Nussdorf, Kahlenbergorf, Floridsdorf, Neu-Leopoldau, Gross-Jedlersdorf, Jedlersee, Stadlau, K agran, Simmering, Kaiser-Ebersdorf, Schwechat, Inzersdorf am Wienerberge.

Na tem targowisku wolno, stósownie do §fu 32go, sprzedawać także mięso, tłuszcze, dzicyzny, drób, jakoteż ptaki przeznaczone na konsumcja.

Rokowania i decyzyą we względzie praw targowych, jeżeli w wyliczonych 47 gminach okolicy Wiednia legalnie istniały, odkłada się na później.

§. 3.

Główne targowisko bydła leży poza obszarem miasta Wiednia, podatek konsumcyjny opłacającym, przeto zwierzęta i towary na sprzedaż wystawione, przez rogatkę nadchodzące, poddawane będą postępowaniu podatkowemu dopiero, gdy wchodzą do tegoż obszaru.

O płata podatku konsumcyjnego.

Krowy i cieletę, z zamkniętego miasta Wiednia przyprowadzone dla sprzedania na główne targowisko bydła, ażeby mogły być bez opłaty podatku przez rogatki za okazaniem ceduły napowrót przeprowadzone, zameldować należy jako przeznaczone do wyjścia w urzędzie konsumcyjnym na głównym targowisku bydła, pisemnie, dając oznaczenie taryfowe, z zastrzeżeniem wprowadzenia bez opłaty podatku. Zameldowane krowy i cieletę mogą być napowrót wprowadzone bez opłaty podatku tylko pod warunkiem okazania ceduł do niepewnej sprzedaży, które po zameldowaniu będą wydawane i tylko przed upływem dnia wyjścia, a koło oznaczonego urzędu.

§. 4.

Wprowadzane na główne targowisko bydła, zwierzęta imięsiwa, powinny być zaopatrzone w przepisane ustawą przepustki i certyfikaty.

Przywozzenie przepustek.

Sprawowanie policyjny zdrowia.

Przedmioty targowe, w §. 2 wzmiarkowane, podlegają oględzinom policyjno-zdrowotnym, które, jakoteż w ogóle przepisy policyjno-zdrowotne, wykonywać będą ustanowieni do tego weterynarze i inne osoby urzędowe. W szczególności do nich należy wydawanie przepustek dla zwierząt a certyfikatów domięsiw przeznaczonych do wprowadzenia gdzieindziej.

Zwierzęta, które na rewizji uznane zostaną za chore lub podejrzane, nie będą wpuszczone do lokali sprzedaży, lecz zostaną wprowadzone do osobnych stanowisk, do tego celu przeznaczonych i postąpi się z niemi według istniejących przepisów policyjny zdrowia, tak samo jak z innymi przedmiotami targowymi, które uznane będą za niezdatne na pokarm dla ludzi.

§. 6.

Bydło przywiezione na targ koleją, wysadzane być ma dla ułatwienia oględzin bydła, według zarządzeń wydanych przez komisariat targowy w porozumieniu z zarządem kolei.

Wysadzanie bydła na dworcu w St. Marx.

Zapowiadanie przedmiotów targowych.

Przedmioty targowe, przeznaczone na sprzedaż, zapowiedzieć trzeba pisemnie w biurze komisariatu targowego, najmniej na godzinę przed chwilą przeznaczoną do otwarcia targu.

Zwierzęta nie zapowiadane wcześnie do sprzedaży na oznaczony dzień targowy, można wprowadzić na targowisko wprowadzić i postawić w przeznaczonych na to lokalach i stajniach, sprzedawać jednak wolno je dopiero w następnym dniu targowym.

§. 7.

Wszystkie zwierzęta, zapowiadane na oznaczony dzień targowy, w tym też dniu targowym przed rozpoczęciem się targu, wprowadzić należy do lokali sprzedaży, o ile nie zachodzi przeszkoła weterynarsko-policyjna.

Zgon zwierząt.

Takich zwierząt, które według przepisu zapowiedziane, ale aż do rozpoczęcia się targu nie zostały wprowadzone do lokali sprzedaży, nie należy dopuścić już do targu w tym dniu. Jeżeli jednak wczesne przybycie ich do lokali sprzedaży nie mogło nastąpić w skutek powszechnie wiadomych lub dających się udowodnić przypadków, jak to przerwy w przewozie, wydarzeń żywiołowych itp. zwierzęta te może komisaryat targowy dopuścić do targu w ozymże dniu targowym.

Umysłne zatrzymanie zwierząt oznajmionych będzie karane według §fu 21.

§. 9.

Przed samem rozpoczęciem targu przylepione będzie na targu ogłoszenie, podające do wiadomości, ile zwierząt zapowiedziano, ile przypędzono rzeczywiście, tudzież, o ile to będzie możliwe, jakich ras.

§. 10.

Komisaryat targowy nadzoruje karmienie i pielegnowanie zwierząt przeznaczonych na sprzedaż.

Za karmienie zwierząt opłacić trzeba należytości, które stósownie do istniejących przepisów oznaczać będzie komisaryat targowy peryodycznie.

§. 11.

Ludzi potrzebnych do usług (poganiaczów, drażników, dozieraczów itd.) umawia komisaryat targowy. Podlegają oni nadzorowi komisaryatu targowego i będą opatrzeni znakami z liczbami bieżącymi, które nosić mają tak, aby każdy je widział. Za zatrudnianie tych ludzi opłacać trzeba należytości, które ustanowi Władza targowa.

Kupcom, jakoteż osobom, które zwierzęta na targ przyprowadzone i inne przedmioty targowe same sprzedają (§. 14 ustęp 2), wolno używać do posług na targu swoich własnych służących. I ci także służący podlegają na targu nadzorowi komisaryatu targowego i winni bezwarunkowo stosować się do jego zarządzeń.

§. 12.

Do lokali sprzedaży wolno wchodzić: kupcom, osobom, które dostawiły na targ zwierzęta i inne przedmioty targowe, osobom, które mają zajęcie na targowiskach, osobom urzędowym, nakoniec tym osobom, którym komisaryat targowy wydał pozwolenie wchodzenia do lokali sprzedaży.

Nabywcom wolno wchodzić do lokali sprzedaży dla obejrzenia przedmiotów targowych na pół godziny przed rozpoczęciem się targu.

Osobom, które dostawiły na targ zwierzęta i inne rzeczy na sprzedaż przeznaczone, jakoteż tym, które dla nich pełnią usługi na osobnych targowiskach, wolno wchodzić do lokali sprzedaży, gdy się bydło wpędza a inne rzeczy wnosi, lecz aż do rozpoczęcia się targu powinny znajdować się tuż przy przedmiotach targowych, które do nich należą.

Przed zadzwoniением na znak rozpoczęcia się targu i po zadzwonienu na znak, iż się targ skończył, nie wolno sprzedawać przywodzić do skutku.

§. 13.

Dni, w których osobne targi odbywać się mają, ustanowione będą w rozdziałach niżej następujących. C. k. Namiestnictwo dolno-austryackie ma prawo pozwolenia w razie potrzeby na odprawienie targu nie w tym dniu, który jest wyznaczony.

Ogłoszenie
zgrom bydła.

Karmienie
i pielegnowanie
zwierząt.

Usługi.

Wchodzenie do
lokal sprzedawy.

Dni targowe.

§. 14.

Do pośredniczenia w sprzedażach przeznacza się wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, tudzież przysięgłych agentów targowych, jako czynniki przez Władze ustanowione.

Pośrednictwo w interesach.

Tym, którzy zwierzęta i inne przedmioty dostawiają na targ, to jest ich właścicielom lub onychże pełnomocnikom wolno sprzedawać swoje towary bez pośrednictwa.

Pieniądze za wszystkie przedmioty na targu sprzedane składają się i wypłacają, jakoteż kredyta do kupienia przedmiotów targowych, udzielają wyłącznie w wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa.

O sposobie mianowania, prawach i obowiązkach agentów targowych, jakoteż stosunku ich do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, traktuje rozdział VI, przepisy szczegółowe co do urządzenia i zakresu działania rzeczonej kasy zawiera rozdział VII Porządku targowego.

§. 15.

Odprzedawanie na targu zwierząt i innych przedmiotów w tym samym dniu targowym kupionych, jest zakazane.

Handel pośredni i pierwokupno.

Również zakazane jest pierwokupno, które ma miejsce wtedy, gdy zwierzęta i inne przedmioty targowe na targ zapowiedziane i do sprzedania na targu przeznaczone, sprzedane są jeszcze przed rozpoczęciem się targu.

§. 16.

Na każdym targowisku stać ma odpowiednia ilość wag urzędowych. Ważyć należy bezpłatnie po przyjściu sprzedawy do skutku i w obecności dozorcego urzędowego, który wagę przedmiotu zważonego zapisać ma w kartach umownych lub uwiadomieniach o sprzedawy (§§. 67 i 82), jakoteż w protokole wagi i na żądanie wydać stronom urzędową cedulę wagową.

Ważenie.

W protokole wagowym zapisywać należy także ceny umówione za jedność towaru o który chodzi.

§. 17.

Opłacie należytości targowych podlegają wszystkie zwierzęta i rzeczy do sprzedania na targ dostawione, lub dla których korzysta się z urządzeń do targu należących. Taryfa należytości będzie na targowisku ogłoszona.

Opłata należytości targowych.

Należytość targowa od sprzedanych przedmiotów targowych potrącać sobie będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa z ceny kupna (§§. 84 i 85), od niesprzedanych pobierać je będzie bezpośrednio.

§. 18.

Przedmioty targowe wprowadzać należy na targowisko i wyprowadzać stamtąd, jakoteż przenosić do wozów i z wozów według polecen komisariatu targowego. Z targowiska jednak wolno wyprowadzać przedmioty targowe tylko za okazaniem kart umownych lub uwiadomień o sprzedawy (§. 98) z wyciętą pieczęcią a przedmioty targowe niesprzedane, tylko za okazaniem potwierdzenia, jako należytość targowa opłacono.

Wprowadzanie i wyprowadzanie przedmiotów targowych.

§. 19.

Cen dochodzić będzie na osobnych targowiskach komisariat targowy na podstawie kart umownych lub uwiadomień o sprzedawy, które wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa winna mu w tym celu okazać, jakoteż na podstawie protokołów ważenia.

Dochodzenie cen.

§. 20.

Relacje targowe. Komisaryat targowy winien na podstawie wysledzonych cen na osobnych oddziałach ogólnego targowiska bydlęcego z zachowaniem przepisów, zawartych w odnośnych postanowieniach, wypracowywać relacje targowe, dające dokładny przegląd całego ruchu targowego i cen umówionych, tudzież starać się, aby jak najrychlej były ogłoszone.

§. 21.

Kary.

Wykroczenia przeciwko Porządkowi targowemu, o ileby przez ich popełnienie nie naruszono innych prawideł ustawowych, karane będą na zasadzie §. 116 tymczasowej wiedeńskiej ordynacji gminnej, grzywnami aż do 200 złotych a w razie niemożności zapłacenia, aresztem, licząc po jednym dniu za każde 5 złotych.

Z osobami zakłócającymi porządek na targowisku, postępować należy według przepisów ustawowych i komisaryat targowy może osoby te wydalić z targowiska.

Rozdział II.

Przepisy szczególne dla targowiska na rogaciznę.

§. 22.

Sposób sprzedaży.

Sprzedawać można: podług wagi żywej z potrąceniem lub bez potrącenia odsetek, na sztuki (jak stoi) i aż do dalszego rozporządzenia także podług wagi martwej pod następującymi warunkami:

- każda rzeź odbyć się powinna podług przepisu o rzezi, który Władza targowa ma wydać a c. k. Namiestnictwo dolno-austryackie zatwierdzić;
- każda rzeź odbyć się ma w obecności agenta targowego, który winien nadzorować wykonanie rzezi i oznaczenie jej wyniku, zapisać ten wynik w karcie umownej lub uwiadomieniu o sprzedaży i donieść komisaryatowi targowemu, celem zapisania w protokole wagi, jakotęż kasie wiedeńskiej bydła i mięsa.

Za to pośrednictwo nabywca obowiązany jest zapłacić agentowi należytosć taryfową, która będzie ustanowiona w przepisie o rzezi.

Rzeź na próbę i wspólne kupowanie pewnej ilości bydła rzeźnego celem podzielenia się, zwłaszcza przez losowanie, jest bezwarunkowo wzbronione.

§. 23.

Oznaczenie dni targowych i rozpoczęcia się targu.

Do sprzedaży rogacizny przeznaczone jest targowisko na rogaciznę. Co tydzień odbywają się dwa targi w poniedziałek i we czwartek. Gdy w poniedziałek przypada święto, targ odbywa się w następnym dniu roboczym; gdy zaś we czwartek święto przypada, targ odbywa się w dniu poprzednim (we środę). Targi rozpoczynają się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 9, od dnia 1 października do końca marca o godzinie 10 przedpołudniem.

Targ kończy się przez cały rok o godzinie 4 popołudniu.

W ciągu wyznaczonego czasu targowego, targi trwają bez przerwy.

§. 24.

Zwierzęta przypędzone nie w samymże dniu targowym, umieszczać wolno tylko w stajniach.

Umieszczańo zwierząt przypędzonych przed dniem targowym.

§. 25.

Zwierzęta wprowadzać należy na targowisko rogacizny podług poleceń komisariatu targowego.

Wprowadzanie zwierząt na targowisko i wyznaczanie stanowisk.

Wprowadzane będą ile możliwości po kolej i jak przybyły i grupowane, o ile się to da uczynić, podług ras.

§. 26.

Zwierzęta wprowadzone na targowisko rogacizny przywiązane być muszą do baryer albo łańcuchami albo mocnemi postronkami; prowadzić je należy na targowisko, z niego wyprowadzać lub prowadzić do wagi zawsze tylko na postronku lub na łańcuchu.

Byki umieszczać wolno i sprzedawać tylko w lokalach na to przeznaczonych i winny tam być przywiązane podwójnie.

Tak przy wprowadzaniu jak i wyprowadzaniu strachliwych zwierząt, zachowywać należy odpowiednie ostrożności.

§. 27.

Do oznaczenia ceny sprzedaży brać należy za podstawę jedność a mianowicie, gdy się sprzedaje podług wagi żywnej, wagę 100 kilogramów (cetnar metryczny), gdy się sprzedaje na sztuki, sztukę.

Jedność do sprzedaży.

§. 28.

Także zwierzęta sprzedawane na sztuki i podług wagi martwej, muszą być ważone celem oznaczenia wagi żywnej.

Urzędowe ważenie zwierząt sprzedanych.

§. 29.

Relacja targowa, której komisariat targowy ma sporządzić natychmiast po zamknięciu każdego targu, zawierać ma następujące szczegóły, ile możliwości z poklasyfikowaniem bydła podług ras i gatunków:

Relacja targowa.

1. ilość sztuk każdego rodzaju, ogólną wagę żywą i cenę zwierząt sprzedanych po tej samej cenie za 100 kilogramów wagi żywnej —

2. ilość każdego rodzaju, ogólną wagę żywą, cenę i potrącenie odsetkowe co do zwierząt sprzedanych po tej samej cenie i z tem samem potrąceniem odsetkowem —

3. ilość, wagę ogólną żywą i cenę średnią zwierząt sprzedanych na sztuki —

4. ilość każdego rodzaju, ogólną wagę żywą i cenę zwierząt sprzedanych po tej samej cenie za 100 kilogramów wagi martwej.

5. Wagę średnią sztuki i cenę średnią 100 kilogramów wagi żywej w działach powyższych 1—3.

Bezpośrednio po skończeniu rzezi zwierząt, kupionych podług wagi martwej, dopisać należy ich wagę martwą a zarazem oznaczyć średnią wagę sztuki, jakież średnią cenę cetnara metrycznego wagi żywej co do wszystkich zwierząt, wzmiankowanych w działach powyższych 1—4.

§. 30.

Zwierzęta, które po zamknięciu targu nie mają być oddalone, umieścić należy w stajniach głównego targowiska bydła.

Umieszczańo w stajniach.

§. 31.

Zwierzęta, które nie mają być zaprowadzone do rzeźni miejskich, muszą być opatrzone znakiem targowym wiedeńskim, gdy będą z targowiska wydalane.

Oznaczenie zwierząt przeznaczonych do innych miejsc.

Rozdział III.

Przepisy szczególne dla targowiska na jałownik i trzodę.

Miejsce sprzedaży.

§. 32.

Do lokalu na cielęta wolno wprowadzać na sprzedaż cielęta i jagnięta, żywe i wypatroszone, dalej wypatroszone świnie i owce, tudzież przedmioty, nadchodzące jako dodatki do transportu, mianowicie: pojedyncze, żywe owce i świnie, mięso i tłuszcze, dzicyzne, drób i ptaki przeznaczone na konsumcja. Dodatki jednak takie tylko dopóty wolno będzie sprzedawać w lokalu przeznaczonym na cielęta, dopóki nie będzie zaprowadzony targ codzienny na mięso i dzicyzne.

Cielęta wolno będzie sprzedawać tylko wtedy, gdy będą miały przepisane oznaki dojrzałości. Cielęta niedojrzałe lub niedostatecznie wykarmione, oddać należy niezwłocznie na rzeź i mięsivo, stosownie do wyniku oględzin albo sprzedać albo zniszczyć.

§. 33.

Do sprzedawania zwierząt i innych towarów w § 32 wzmiankowanych, odbywają się dwa targi na tydzień.

Targi odbywają się co poniedziałek i czwartek. Gdy poniedziałek jest dniem świątecznym, targ odbywa się w następnym dniu powszednim; gdy zaś czwartek jest dniem świątecznym, targ odbywa się w dniu poprzednim (we środę).

Targ rozpoczyna się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 8, w czasie od dnia 1 października do końca marca o godzinie 9 przed południem i kończy się o godzinie 4 popołudniu.

W ciągu wyznaczonego czasu targ odbywać się ma bez przerwy.

Dni targowe i rozpoczęwanie się targu.

§. 34.

Dowóz zwierząt i innych towarów, na targ przeznaczonych, rozpocząć się może już w przededniu targu.

W przypadku tym zwierzęta żywe stać mają aż do targu w stajniach, zwierzęta zaś wypatroszone i inne towary umieszczać należy w lokalu sprzedaży.

Dowóz.

Sposób wprowadzania i wyprowadzania.

§. 35.

Cielęta żywe wprowadzać i wyprowadzać wolno tylko niezwiązane.

Komisariat targowy czuwać ma nad tem, aby przejazd wozów odbywał się porządnie.

Wyznaczanie miejsc sprzedaży.

§. 36.

Miejsca w lokalu sprzedaży wyznaczać będzie komisariat targowy. Winien on czynić to ile możliwości ze względem na rasy cieląt. Cielęta żywe umieszczać należy w koszarach.

§. 37.

Jedność, mającą służyć za podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, stanowi, gdy zwierzęta bądź żywe, bądź wypatroszone, sprzedaje się na wadze, 1 kilogram, gdy się sprzedaje na sztuki, sztuka.

Jedność do sprzedaży.

§. 38.

Po zważeniu towarów wydalić je należy niezwłocznie z lokalu wagi i umieścić albo w miejscach sprzedaży, albo, jeżeli dla towarów sprzedanych wyznaczone są osobne miejsca, w tychże miejscach.

Umieszczenie przedmiotów targowych zważonych.

Składanie towarów w lokalach wagowych jest zabronione.

§. 39.

Cieleta poić wolno tylko pod nadzorem komisaryatu targowego.

Pojenie cielet.

§. 40.

Zwierzęta żywe wolno kłóc na targowisku tylko w razie udowodnionej konieczności za zezwoleniem komisaryatu targowego.

Kłocie zwierząt żywych na targowisku.

§. 41.

Gdy się targ skończy, wszystkie towary wydalić należy z targowiska.

Wydalanie towarów, gdy się targ skończy.

Rozdział IV.

Przepisy szczególne dla świńskiego targowiska.

§. 42.

Do lokalu na świnie wprowadzać wolno na sprzedaż tylko żywe świnie. Na stanowiskach, gdzie się sprzedaje, można umieszczać je w przededniu targu.

Miejsce sprzedaży.

§. 43.

Targi na świnie odbywają się dwa razy na tydzień, we wtorek i we czwartek.

Dni targowe.

Gdy na te dni przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień powśredni.

Targ wtorkowy rozpoczyna się w czasie od dnia 1 kwietnia do końca września o godzinie 7 a w czasie od dnia 1 października do końca marca o godzinie 8 zrana, targ zaś czwartkowy rozpoczyna się przez cały rok o godzinie 8 zrana. Obydwa targi kończą się o godzinie 2 popołudniu i w ciągu wyznaczonego czasu odbywać się mają bez przerwy.

Świnie chrome lub okaleczałe podczas transportu, można sprzedawać za zezwoleniem komisaryatu targowego także w czasie nietargowym i w dniach nietargowych.

§. 44.

Świnie ustawiać należy w przeznaczonym na targowisko lokalu według poleceń komisaryatu targowego. Grupować je trzeba ile możliwości podług ras.

Wyznaczanie stanowisk.

§. 45.

Jedność mającą służyć za podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, stanowi 1 kilogram.

Jedność wagi do sprzedaży.

§. 46.

Relacyja targowa, która komisaryat targowy wygotować ma po zamknięciu każdego targu, zawierać powinna ilość, ogólną wagę żywą i cenę 1 kilograma świń sprzedanych po tej samej cenie, ile możliwości osobno dla każdej rasy i każdego gatunku.

§. 47.

Zwierząt umieszczonych w lokalu na świnie nie wolno ani karmić ani poić w dniu targowym od zaczęcia się targu, aż póki się targ nie skończy.

§. 48.

Świnie sprzedane wyprowadzić należy z lokalu w przeciągu 24 godzin.

§. 49.

Przez ulice miasta świnie wolno wieźć i odwozić tylko niezwiązane i na stósownych wozach.

Rozdział V.

Przepisy szczególne dla owczego targowiska.

§. 50.

Do lokalu na owce i do stanowisk otwartych, do niego należących, wolno wprowadzać na sprzedaż tylko żywe owce.

§. 51.

Targ owczy odbywa się tylko raz na tydzień a to we czwartek. Gdy na ten dzień przypada święto, przenosi się targ na poprzedzający dzień roboczy.

Targ rozpoczyna się o godzinie 9 przedpołudniem a kończy się o godzinie 4 po południu.

W ciągu wyznaczonego czasu targ winien trwać bez przerwy.

§. 52.

Owce, które nadjejdą przed dniem targowym, umieszczać należy w stanowiskach otwartych lub w stajniach bydlęcych.

§. 53.

Miejsca w lokalu sprzedaży wyznaczane będą stosownie do zarządzenia, które komisaryat targowy w tej mierze wyda.

§. 54.

Za jedność, mającą stanowić podstawę do oznaczenia ceny sprzedaży, brać należy, gdy się sprzedaje podług wagi żywej lub martwej, 1 kilogram, gdy się sprzedaje parami, parę.

§. 55.

Przez ulice miasta nie wolno owiec pędzić, lecz trzeba je wieźć niezwiązane na stósownych wozach.

Relacyja targowa.

Pojenie i kar-
mienie świń
w dniu targu.Wyprowadzanie
z lokalu świń
sprzedanych.Dowóz świń na
targ i ich wywóz.

Dni targowe.

Umieszczanie
owiec nadchodzą-
cych przed dniem
targowym.Wyznaczanie
miejsc w lokalu
sprzedaży.Jedność
do sprzedaży.Dowóz i wywóz
zwierząt przez
miasto.

§. 56.

Przepisy zawarte w §§. 50 do 55, stósować należy także do kóz żywych, na targowisko dostawionych.

Sprzedaż kóz żywych.

Rozdział VI.

Przepisy, tyczące się agentów targowych wiedeńskiego głównego targowiska bydlęcego w St. Marx.

§. 57.

Agenci targowi mianowani będą na podstawie konkursu rozpisaneego przez magistrat wiedeński jako Władzę przemysłową; mianowanie ich podlega przed dokonaniem zatwierdzeniu c. k. namiestnictwa dolno-austryackiego.

Ustanawianie agentów targowych.

Agentami targowymi mianowane będą tylko osoby, liczące najmniej 24 lat, nieskazitelnego prowadzenia się, zasługujące na zaufanie i własnowolne, które przyswoiły sobie potrzebne wiadomości zawodowe i handlowe i mogą złożyć kaucję w kwocie 5.000 zł. Kaucję tę bierze w zachowanie magistrat.

Do legitymowania się otrzymają agenci targowi nominację przez magistrat wygotowaną a oprócz tego kartę wywodniczą na imię opiewającą. Magistrat odbierając będzie od agentów targowych przysięgę.

§. 58.

Ogólną ilość agentów targowych dla głównego targowiska bydlęcego oznaczy magistrat stósownie do potrzeby i postara się, aby ją c. k. namiestnictwo dolno-austryackie zatwierdziło.

Ilość agentów targowych i ich regulamin.

Wszyscy agenci targowi stanowić winni związek na podstawie regulaminu, który mają uchwalić. Regulamin podlega zatwierdzeniu namiestnictwa, które wprzód wysłuchać ma gminę.

Regulamin zawierać ma zasady, podług których agentom targowym przekazywane będzie załatwianie interesów i pośredniczenie w sprzedaży przedmiotów targowych, nadchodzących do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa. W przypadku takim, gdy strony żądają, aby załatwienie interesów i pośrednictwo w sprzedaży ich przedmiotów targowych, polecone było wskazanym wyraźnie agentom, żądania takie spełniać należy o tyle, o ile na to pozwalażą zasady, mające na celu zapobieganie przeciążaniu niektórych agentów takiemi zleceniami a które w regulaminie zamieścić należy.

W regulaminie zamieścić także należy zasady, podług których oceniać się będzie o ile agenci targowi mają prawo do należycieści za pośrednictwo.

Dopóki regulamin nie zostanie zatwierdzony, rozdzielać będzie interesa i stanowić o prawie do należycieści za pośrednictwo starszy, którego agenci wybiorą, zanim Porządek targowy zacznie obowiązywać, a którego wybór komisariat targowy ma potwierdzić.

§. 59.

Agenci targowi, z wyłączeniem wszystkich innych osób, mają prawo pośredniczenia na targowisku głównym w sprzedaży przedmiotów targowych wszelkiego rodzaju, które do wiedeńskiej kasy bydła i mięsa nadjejdą, a to stósownie do poleceń, gdyby strony je dały (§§. 77) i postanowień niniejszego rozdziału Porządku targowego.

Pośrednictwo w sprzedażyach.

Co do tych przedmiotów targowych, które nie do kasy nadchodzą, nie wolno agentom targowym ani załatwiać interesów, ani pośredniczyć w sprzedażach.

§. 60.

Agenci targowi winni dopomagać wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa we względzie odbierania i umieszczania nadchodzących przedmiotów targowych, stosownie do następujących przepisów.

§. 61.

Agenci targowi winni celem odebrania przekazanych im przedmiotów targowych (§. 58) zgłaszać się osobiście do kasy po tyczące się tychże uwiadomienia i rewersy zakładów przewozowych, opatrzone przez wiedeńską kasę bydła i mięsa potwierdzeniem odbioru, jakoteż po szczególne polecenia stron (§. 77), gdyby nadeszły.

§. 62.

Agenci targowi winni następnie odebrać lub objąć przedmioty targowe im przekazane, postarać się o umieszczenie zwierząt, o paszę i opiekę dla nich, o miejsca dla zwierząt i rzeczy na sprzedaż przeznaczonych w lokalu sprzedaży i dopełnić wszelkich formalności, jakie przez policyą zdrowia i targową co do tych przedmiotów są przepisane.

Gdyby przy odbieraniu lub obejmowaniu przedmiotów targowych lub później zaszły okoliczności, wymagające uczynienia czegoś dla dobra stron, przesłania im wiadomości lub zażądania od nich polecień, agent targowy winien uwiadomić o tem niezwłocznie wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, kroki zaś, których zwlekać nie można, poczynić samodzielnie. W szczególności, gdyby przy rewizji przepisanych świadectw zdrowia czyniono jakowe trudności, agenci targowi obowiązani są porozumieć się niezwłocznie z komisaryatem targowym i zdać z tego sprawę kasie celem uchylenia trudności.

§. 63.

Agentom targowym nie wolno trudnić się na własny rachunek, czy to pod własnym czy pod cudzem imieniem, handlem bydła i kupeczyć towarami, dla których targowisko jest dostępne, ani też mieć jakikolwiek udział w interesach, które załatwiają lub sprzedają, w których pośredniczą.

Winni stanowczo zaniechać załatwiania takich interesów i pośredniczenia w takich sprzedażach, co do których zachodzi uzasadnione podejrzenie, że są pozorne lub mogą wyjść na szkodę trzecim osobom, jak niemniej interesów i sprzedaży, które mogłyby mieć na celu obejście przepisów o zarazie, uwiedzenie Władz lub rozmyślne skrzywdzenie trzecich osób.

§. 64.

Agenci targowi obowiązani są załatwiać powierzone im interesa i uszczecniać sprzedaze, w których mają pośredniczyć, pilnie, przezornie, dokładnie, wiernie i uczciwie, unikając wszystkiego takiego, coby mogło osłabić pokładane w nich zaufanie.

Agenci targowi winni pośredniczyć w sprzedażach osobiście i nie wolno im używać do tego pomocnika.

Branie do siebie pieniędzy za przedmioty sprzedane, jest agentom targowym najsurowiej zabronione.

O ile agenci targowi są odpowiedzialni stronom, jakoteż kasie wiedeńskiej targowej bydła i mięsa, przepisane jest w §. 80.

§. 65.

Od każdej sprzedaży, w której agent targowy z obowiązku pośredniczył, opłacić winien ten, na którego rachunek przedmiot targowy został sprzedany (§. 76) należytość za pośrednictwo (litkup), wynoszącą $\frac{1}{4}$ od sta ceny kupna brutto. Należytość jednak tę zapłacić się ma tylko w tym razie, jeżeli sprzedaż została rzeczywiście przywiedziona do skutku.

Należytość za pośrednictwo.

Od nabywców nie wolno agentom targowym pod żadnym pozorem żądać lub przyjmować wynagrodzenia.

Należytości za pośrednictwo pobierać będzie wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa i wypłacać agentom targowym miesięcznie z dołu, o ile mają do niego prawo (§. 58).

Zmiana należytości za pośrednictwo, podlega po wysłuchaniu gminy, zatwierdzeniu ministerstw, do których to należy.

§. 66.

Agenci targowi obowiązani są utrzymywać dziennik sprzedaży, w których pośredniczą; tenże winien być przed używaniem oliczbowany i przez magistrat uwierzytelniony.

Dziennik.

Potrzebną ilość tych dzienników wyda magistrat starszemu agentowi targowemu dla doreczenia agentom.

W dzienniku zapisywać mają agenci wszystkie bez różnicy interesa, które przywiedli do skutku, a to po każdym dniu targowym kolejno, jak po sobie następowały, oznaczając je osobnimi liczbami przez cały rok bieżącemi, bez zmian, skrobanin, poprawek, skróceń wzniecających wątpliwość, lub miejsc próżnych.

W szczególności zapisywać trzeba w dzienniku:

- a) nazwisko nabywcy i tego, na którego rachunek przedmiot targowy został sprzedany, lub ich firmę;
- b) rok, miesiąc i dzień interesu;
- c) treść umowy, podając ilość sprzedanych zwierząt rzeźnych, ich rasę i gatunek (czy karmne, czy pastewne), ilość sztuk partyi bydła, z której pochodzą odprzedane zwierzęta, ilość, gatunek lub zalety innych sprzedanych przedmiotów targowych, sprawdzoną wagę, cenę jedności wagi, umówione warunki (np. odcięgnięcie odsetek), mianowicie zaś, czy kupiono za gotówkę czy na kredyt.

Zapisywać trzeba po niemiecku i czytelnie.

§. 67.

Agenci targowi są nadto obowiązani wydać nabywcy niezwłocznie kartę umowną wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, tyczącą się dokonanej sprzedaży i odebrać od nabywcy jednobrzmiącą kartę wzajemną, do kasy wystosowaną.

Karty umowne.

Karty umowne zawierają mają szczegóły wzmiarkowane w §. 66. Karty wzajemne nabywcy oddawać mają agenci targowi niezwłocznie do kasy.

§. 68.

Przeglądanie
dzienników i
wyciągi z tychże.

Tylko władzy targowej, jakoteż wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa lub Sądowi, mają agenci targowi dozwalać przeglądania swego dziennika i innych zapisów. Gdy strona żąda pokazania dziennika, stać się to winno tylko w taki sposób, aby mogła powziąć wiadomość jedynie o sprzedaży, która ja sama obchodzi.

Wyciągi z dziennika, które agenci targowi mają stronom na żądanie wydawać, zawierać powinny tylko to, co jest zapisane we względzie sprzedaży, stronę interesowaną obchodzącej.

§. 69.

Skład dzienników u starszego agenta.

Gdy agent targowy umrze, wystąpi, zostanie od służby całkiem oddalony, lub tylko czasowo zawieszony, dziennik jego wziąć ma w zachowanie starszy agent.

Toż samo stać się ma, gdy będzie wydany nowy dziennik w miejsce tego, który według przepisu dotyczeas był utrzymywany.

Po odebraniu ma starszy na żądanie dozwalać przeglądania (§. 68) i wydawać żądane wyciągi (§. 68).

§. 70.

Kary.

Agenci targowi, którzy dopuszczają jakiegokolwiek uchybienia przepisom Porządku targowego, karani będą niezawisłe od przepisów ustawy karnej poważnej i wszelkich innych przepisów, grzywnami aż do 400 złotych i uprawnienie do wykonywania urzędu może im być odebrane czasowo, lub w przypadkach §fu 71go stanowczo. Kaucja, przez agentów targowych złożona, jest rękojmią pokrycia naznaczonych grzywien i wynagrodzeń w myśl ustępu 2go, §fu 80go przypadających.

§. 71.

Odebranie
uprawnienia
w szczególności.

Uprawnienie odbierane będzie stanowczo:

1. Gdy agent targowy pod swoim prawdziwem lub pożyczonem nazwiskiem wchodzi w interes dla siebie, bierze jakikolwiek udział w korzyściach interesu, który załatwiał lub sprzedały, w której pośredniczył, żąda lub przyjmuje od nabywcy jakiekolwiek wynagrodzenie za sprzedaż, w której pośredniczył, albo świadomie popiera niedozwolony handel pośredni (§. 15).

2. Gdy w czynnościach swoich świadomie fałszywą okoliczność podaje, potwierdza, lub do dziennika zaciąga i tenże fałszuje.

3. Gdy fałszywie deklaruje ilość zwierząt rzeźnych, które nadeszły i mają być sprzedane, podaje fałszywie ich cenę lub zataja przypadki zarazy zwierząt, chociaż były mu wiadome.

4. Gdy ponowne skazanie go na grzywny było bezskuteczne.

5. Gdy za zbrodnię lub przekroczenie kradzieży, przeniewierstwa, udział w temże lub oszustwo, za przestępstwo wzmiarkowane w §. 1 ustawy z dnia 38 maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 47), o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych, za przemytnictwo, za ciężkie przekroczenie defraudacyjne zostanie skazany, lub gdy za inny czyn karygodny najmniej sześciomiesięcznym więzieniem będzie ukarany, nakoniec, gdy popadnie w bankructwo.

§. 72.

Agent targowy traci nadto uprawnienie, gdy się okaże całkiem niezdolnym do sprawowania swego urzędu albo z powodu choroby dłużej niż przez pół roku nie może pełnić swoich obowiązków, nakoniec, gdy będąc wezwany do uzupełnienia kaucji (§. 70), nie uczyni tego w terminie wyznaczonym.

Utrata uprawnienia.

§. 73.

Kary, wzmiankowane w §. 70, nakładać ma stósownie do istniejących przepisów, magistrat jako Władza przemysłowa; on także orzekać ma co do utraty uprawnienia w przypadkach §fu 72go. We względzie rekursów przeciw takim orzeczeniom magistratu, obowiązują przepisy ogólne.

Nakładanie kar, orzeczenie co do odebrania i utraty uprawnienia.

§. 74.

Gdy agent targowy dopuści się na targowisku niewłaściwego postępowania lub wybryku, komisariat targowy zarządzić może niezwłocznie tymczasowe zawieszenie go, zażalenie zaś przeciw temu zarządzeniu nie ma skutku odwłocznego.

Czasowe zawieszenie przez komisariat targowy.

W przypadkach jednak takich, komisariat targowy winien o zarządzeniu swojem uwiadomić natychmiast magistrat, który ma prawo zawiesić czasowo tegoż agenta targowego w urzędowaniu.

Rozdział VII.

Przepisy szczególne dla wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa.

§. 75.

Na wiedeńskim głównem targowisku bydłecem w St. Marx, założona będzie „Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa“, która załatwiać ma czynności w Porządku targowym onejże przekazane.

Załoczenie wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa.

Do założenia tej kasy i załatwiania jej czynności, przeznaczy c. k. Rząd na podstawie pertraktacji ofertowej zakład bankowy, który dostarczyć ma potrzebnych funduszy i we względzie obrotu interesów podlega kontroli c. k. Rządu a we względzie zachowywania przepisów Porządku targowego, kontroli Władzy przemysłowej.

§. 76.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa, sprzedaje nadesłane do niej lub jej oddane przedmioty targowe we własnym imieniu na rachunek stron, te przedmioty targowe nadsyłajacych lub oddajacych za pośrednictwem agentów targowych.

Sprzedaż za pośrednictwem kasy targowej bydła i mięsa.

Wyjawszy przypadki §§. 88 i 97, kasa nie ma prawa wchodzić w interesu kupna lub sprzedawać przedmiotów targowych we własnym imieniu lub za pośrednictwem trzecich osób.

§. 77.

Gdy zakład przewozowy dostawia przedmioty targowe na targ, listy przewozowe, które się ich tyczą, powinny być zaadresowane do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa. Gdy przedmioty targowe w inny sposób na targ nadchodzą, oddać je należy kasie na ręce agenta targowego (§§. 61 i 62).

Nadsyłanie lub oddawanie przedmiotów targowych. Dawanie zleceń szczególnych.

Zlecenia szczególne stron, nadsyłających lub oddających przedmioty targowe do sprzedaży a tyczące się interesów, które mają być załatwione i sprzedaży (mianowicie tyczące się użycia do pośrednictwa wskazanego agenta, karmienia, sposobu sprzedania, ostatniej ceny itp.), trzeba kasie wcześnie zakomunikować a według okoliczności agentowi targowemu oznajmić przy oddaniu przedmiotów targowych. Podczas targu zlecenia takie oznajmić należy albo kasie, która winna interesowanego agenta targowego niezwłocznie uwiadomić, lub wprost agentowi targowemu.

§. 78.

O ile porządek targowy wymaga poprzedniczego zapowiedzenia przedmiotów targowych a istniejące przepisy złożenia przepustek, tudzież certyfikatów lub innych dokumentów, trzeba wiedeńska kasę targową bydła i mięsa wcześnie uwiadomić lub odpowiednie dokumenty jej dostarczyć, w przeciwnym bowiem razie nie byłaby odpowiedzialna za skutki takiej opieszałości.

§. 79.

Koszta przewozu i wszelkie inne, koszta wyprowadzenia z wagonów i pomieszczenia, karmienia i dozoru, jakoteż opłaty targowe wszelkiego rodzaju i wszystkie inne wydatki, cieżace na przedmiotach targowych, do wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa nadchodzących, zaspakaja kasa sposobem zaliczki bezpośrednio.

§. 80.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa jest stronom, nadsyłającym lub oddającym jej do sprzedania swoje przedmioty targowe, odpowiedzialna za załatwienie poruczonych jej interesów, stósownie do danych zleceń i przepisów ustawowych.

Agent targowy jest stronom odpowiedzialny za dopełnienie obowiązków właściwego pośrednictwa w sprzedaży, które rozdział VI niniejszego Porządku targowego na niego wkłada.

Agenci targowi są odpowiedzialni wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa za dopełnienie obowiązków, które na nich ciężą w myśl §§. 61 i 62.

§. 81.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo żądać od agenta targowego zwrotu wynagrodzeń, któreby z winy tegoż agenta targowego była zmuszona zapłacić i potrącić je sobie z należytości za pośrednictwo, agentowi przypadających.

§. 82.

Pieniądze z sprzedaży tych przedmiotów targowych, które nie przez kasę targową bydła i mięsa za pośrednictwem agentów sprzedane zostały, ma kasa wypłacać przedawcom. W tym celu strony obowiązane są uwiadomić o każdej takiej sprzedaży odbiorców, których kasa do tego ustanowi. Odbiorcy ci mają w imieniu kasy odebrać sprzedane przedmioty targowe celem oddania ich nabywcy i doręczyć przedawcy, jakoteż nabywcy jednobrzmiące uwiadomienie o sprzedaży, do kasy wystosowane. Te uwiadomienia o sprzedaży zawierać mają nazwiska nabywcy i sprzedawcy, jakoteż inne szczegóły w §. 66 wzmiankowane.

Składanie przepustek i certyfikatów.

Opłata kosztów.

Odpowiedzialność wiedeńskiej kasy targowej bydła i mięsa, tudzież agentów targowych.

Sprzedaż bez pośrednictwa agentów targowych. Uwiadomienia o sprzedaży.

§. 83.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa, gdy przedmioty targowe są jej do sprzedania nadesłane, ma prawo pobierać od mocodawców za czynności, które załatwia, należytość od sprzedaży; gdy przedmioty targowe nie są jej do sprzedania nadesłane, od przedawców, za wypłacenie ceny kupna, dyskonto, odciągając je sobie od ceny kupna.

Należytość od sprzedaży i dyskonto.

Należytość od sprzedaży, jakież dyskonto, ustanowione będą na podstawie pertraktacyi ofertowej, która się odbędzie celem zainstalowania instytutu bankowego (§. 75).

§. 84.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa obowiązana jest kwoty ceny kupna za przedmioty targowe, jej do sprzedania nadesłane, po straceniu należytości od sprzedaży, należytości za pośrednictwo dla agentów targowych i wszystkich wydatków, które przedawcy ponosić mają, najpóźniej w przeciągu 24 godzin po zamknięciu targu odesłać mocodawcom razem z rachunkiem lub jeśli sobie tego życzą, na ich rzecz zapisać.

Wypłacanie mocodawcom ceny kupna.

Jeżeli zaś mocodawcy są obecni na targu, pozostałe kwoty ceny kupna wydać im należy niezwłocznie po przyprowadzeniu sprzedaży do skutku a bądź co bądź w ciągu dnia targowego.

§. 85.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa obowiązana jest przedawcom przedmiotów targowych nie do niej na sprzedaż nadesłanych, wydać cenę kupna po straceniu należytości targowych i dyskonta zaraz po odebraniu uwiadomienia o sprzedaży a bądź co bądź jeszcze w ciągu dnia targowego.

Wypłacanie przedawcom ceny kupna.

§. 86.

Gdy sprzedaż na targowisku rogacizny podług wagi martwej przyjdzie do skutku, wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma w przypadkach §§. 84 i 85 dać na rachunek ceny kupna zaliczkę w kwocie zbliżonej do wartości przedmiotów targowych a resztę ceny kupna wypłacić po oznajmieniu wagi martwej.

Wypłacanie w przypadkach sprzedaży podług wagi martwej na targowisku bydlęcem.

§. 87.

Na głównym targowisku bydlęcem kupuje się albo za gotówkę, albo na podstawie kredytów otwartych w wiedeńskiej kasi targowej bydła i mięsa.

Kupna za gotówkę i na kredyt.

Ceny kupna trzeba zawsze składać w kasie.

§. 88.

Gdy kupno za gotówkę przyjdzie do skutku, przypadająca cena kupna złożyć trzeba przed zamknięciem targu w wiedeńskiej kasi targowej bydła i mięsa, okazując jej kartę umowną lub według okoliczności uwiadomienie o sprzedaży, poczem odbiera się kupione przedmioty targowe.

Kupno za gotówkę.

Gdyby nabywca aż do zamknięcia targu nie zapłacił należytości, kasa ma prawo odebrać od tegoż nabywcy należytość w kwocie $\frac{1}{2}$ od tysiąca ceny kupna a gdyby przypadająca cena kupna nie została następnego dnia zapłacona, policzyć sobie odsetki od niej jak w razie, gdy przyjdzie do skutku kupno na kredyt, tudzież dodatek za zawiadostwo.

Gdyby należycie nie zapłacono aż do rozpoczęcia się następnego targu, lub gdyby nabywca aż do tego czasu nie odebrał kupionych przedmiotów targowych, kasa ma prawo kazać te przedmioty targowe sprzedać i z dochodu zaspokoić swoje żądania.

§. 89.

Kupno
za gotówkę po-
dług wagi mar-
twej na targo-
wisku bydłecem.

Gdy kupno na targowisku rogaćizny podług wagi martwej za gotówkę przyjdzie do skutku, nabywca ma dać zaliczkę w kwocie zbliżonej do wartości przedmiotów targowych a resztę ceny kupna z odsetkami, które liczone będą od sprzedaży na kredyt, złożyć po wykonaniu rzezi.

§. 90.

Otwieranie kro-
dystu osobięgo.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa otwierać ma rzeźnikom i wędliniarzom, którzy przemysł swój wykonywają w obszarze targowym w §. 2 określonym, kredyt osobisty do kupna bydła rzeźnego i trzody na głównem targowisku bydłecem.

Wysokość kredytu, który ma być otwarty, oznacza kasa ze względum na wiarogodność starającego się o kredyt i na średnią ilość bydła rzeźnego i trzody, której rzeźnicy potrzebują na dwa a wędliniarze na sześć tygodni.

Zresztą wolno jest kasię otwierać kredyt osobisty rzeźnikom i wędliniarzom także do kupna innych przedmiotów targowych i innym nabywcom do kupowania przedmiotów targowych w ogólności.

§. 91.

Prośbę o otwarcie kredytu w §. 90 wzmiarkowanego, podać trzeba pisemnie do wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa na formularzu, który kasa wyda bezpłatnie.

Prośby te załatwiane być mają najpóźniej w przeciagu dni ośmiu.

§. 92.

W razie otwarcia kredytu, o który proszono, ten, który o niego prosił, przyjmując otwarty kredyt, winien złożyć jednocześnie weksel zabezpieczający, na największą sumę otwartego kredytu opiewający, z deklaracją, upoważniającą wiedeńską kasę targową bydła i mięsa, iżby w razie potrzeby zrobiła z wekslu użytek przeciw niemu.

§. 93.

Otwarcie kredytu
za rękojmi.

Kredyt nie otwarty w myśl §fu 90go może wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa otworzyć pod warunkiem dania w zastaw ruchomyj odpowiedniej ilości bydła rzeźnego lub trzody albo innej odpowiedniej rękojmi.

Bydło zastawione stoi na koszt i niebezpieczeństwo zastawodawcy a kasa ma prawo kazać je sprzedać w razie niedopełnienia zobowiązań co do wypłaty i bezpośrednio pokryć swoje należycie kwotą z sprzedaży otrzymaną.

§. 94.

Zwrot kwot za-
kredytowanych.

Kwoty należące się wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa na podstawie otwartego kredytu, są płatne w dniu po upływie czasu na który go otwarto. Gdy dzień zwrotu przypada w niedzielę lub święto, zapłacić trzeba w następnym dniu powszednim.

§. 95.

Gdy dług nie będzie zwrócony w dniu płatności, wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo odmówić dalszego kredytowania temu, u którego dług zalega.

§. 96.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa ma prawo pobierać od sum, należących się jej na podstawie otwartego kredytu, odsetki jakoteż dodatek za zawiadowstwo, wielkość zaś ich oznaczona będzie na podstawie pertraktacyi ofertowej, która odbędzie się celem zainstalowania zakładu pieniężnego (§. 75).

Odsetki i dodatek za zawiadowstwo.

§. 97.

Gdy kupno na kredyt przyjdzie do skutku, nabywca winien oznajmić o tem przed zamknięciem targu wiedeńskiej kasie targowej bydła i mięsa, okazując jej kartę umowną lub według okoliczności uwiadomienie o sprzedaży, poczem odbiera się kupione przedmioty targowe.

Kupno na kredyt.

Gdyby nabywca aż do zamknięcia targu nie oznajmił kupna, kasa ma prawo odebrać od tegoż nabywcy należytość w kwocie $\frac{1}{2}$ od tysiąca ceny kupna.

Gdyby kupna nie oznajmiono aż do rozpoczęcia się następnego targu, lub gdyby nabywca nie odebrał aż do tego czasu kupionych przedmiotów targowych, kasa ma prawo kazać te przedmioty targowe sprzedać i z dochodu zaspokoić swoje żądania.

§. 98.

Po złożeniu ceny kupna (§§. 88 i 89) lub oznajmieniu o kupnie, które przyszło do skutku na kredyt (§. 97), wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa da nabywcy awizacyą do interesowanego agenta targowego lub właściwego odbiorcy (§. 82), a to przez wycisnięcie pieczęci na karcie umownej lub uwiadomieniu o sprzedaży, na podstawie zaś tej awizacyi, agent targowy lub odbiorca wyda nabywcy przedmioty targowe a komisaryat targowy pozwolenie wyprowadzenia owych przedmiotów targowych, do których jest to potrzebne.

Oddawanie kupionych przedmiotów targowych.

§. 99.

Wiedeńska kasa targowa bydła i mięsa daje zaliczki na przedmioty targowe do niej na sprzedaż nadesłane lub jej oddane.

Dawanie zaliczek

Wielkość zaliczek, które mają być dane i wszelkie inne warunki otrzymania zaliczek, zależą od umowy z wiedeńską kasą targową bydła i mięsa.

